

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over revisorers professionsansvar

Påtegningsansvar, årsagsforbindelse, tabsopgørelse over for tredjemand og Revisornævnets sanktionspraksis

Version 2 · Opdateret 15. jul. 2026 · 43 afgørelser · 1997–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Revisorers professionsansvar udspiller sig i to adskilte systemer: et civilretligt erstatningsansvar efter almindelige culparegler, lovfæstet i [selskabsloven § 361, stk. 2](#), og et offentligretligt disciplinæransvar, som Revisornævnet udmåler efter [revisorloven § 44](#). Praksis viser et gennemgående mønster: ansvarsgrundlaget – at revisionen var mangelfuld – er sjældent det, sagerne falder på. Det er årsagsforbindelsen, tabets karakter (direkte eller afledt) og forældelsen, der afgør, om et erstatningskrav bærer igennem. I disciplinærsystemet er billedet omvendt: her sanktioneres den mangelfulde revision i sig selv, uden at nogen behøver at have lidt tab.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Revisors erstatningsansvar følger almindelige culparegler, lovfæstet i selskabsloven § 361, stk. 2 – og både revisionselskabet og den underskrivende revisor hæfter, jf. § 361, stk. 3.
- 02** Ansvarsnormen er skærpet: revisor er »offentlighedens tillidsrepræsentant«, og god revisorskik samt erklæringsbekendtgørelsen udgør den konkrete adfærdsnorm, culpavurderingen måles imod.
- 03** En blank (umodificeret) påtegning er ansvarspådragende, når revisionsbeviset ikke bærer konklusionen – ledelsens udokumenterede oplysninger udgør ikke egnet revisionsbevis.
- 04** At ledelsen har ansvaret for regnskabet er ingen ansvarsfrihedsgrund for revisor; de to ansvar består side om side.
- 05** Årsagsforbindelsen er den afgørende barriere: konstaterede revisionsfejl udløser først erstatning, hvis det godtgøres, at en korrekt påtegning faktisk ville have ændret långiveres, investorers eller ledelsens dispositioner.
- 06** Tredjemand kan kun rejse kravet, hvis tabet er direkte og individuelt – en kapitalejers værdiforringelse er et afledt reflekstab, der tilkommer selskabet eller konkursboet.
- 07** Långivere og købere, der konkret har disponeret i tillid til det fejlbehæftede reviderede regnskab, lider derimod et direkte tab og har søgsmålskompetence.

- 08 Forlig med andre ansvarlige (fx sælger) fragår i kravet mod revisor, men fører ikke i sig selv til bortfald af ansvaret.
- 09 Accept af risiko og egen skyld fører sjældent til bortfald: en køber har ikke accepteret risikoen for, at selve revisionen var mangelfuld, blot fordi der er gennemført due diligence.
- 10 Forældelsesfristen på 3 år løber fra det tidspunkt, hvor skadelidte har rimelig anledning og mulighed for at rejse et foreløbigt erstatningskrav – ikke fra konkursdekretet.
- 11 Ved mangelfuld skatterådgivning påhviler det revisor at bevise, at tabet ville være indtrådt uanset fejlen, når det er sandsynligt, at korrekt rådgivning kunne have ført til en skattefri disposition.
- 12 Revisornævnets sanktionsstige går fra advarsel over bøde (op til 300.000 kr., ved særlig grov karakter 600.000 kr.) til forbud i op til 3 år og betinget eller ubetinget frakendelse af godkendelsen.
- 13 Revisionsvirksomheden kan ifalde selvstændigt ansvar eller medansvar med bøde op til 750.000 kr. (1,5 mio. kr. ved særlig grov karakter) – men kun Erhvervsstyrelsen kan indbringe en revisionsvirksomhed for nævnet.
- 14 Straffelovens § 89-princip om tillægsstraf anvendes i disciplinærsager: er forholdet begået før en tidligere kendelse, fastsættes ingen tillægsstraf, hvis samtidig påkendelse ikke ville have skærpet sanktionen.
- 15 Revisornævnet kan ikke behandle klager over revisors vederlag eller kollegiale sager, og en frifindelse i nævnet afgør ikke det civile retlige erstatningsspørgsmål.
- 16 Nævnets afgørelser om forbud og frakendelse kan kræves indbragt for domstolene inden 4 uger, og sagsanlægget har opsættende virkning, jf. revisorloven § 52.

To ansvarsspor: erstatningsansvaret efter selskabsloven § 361 og disciplinæransvaret efter revisorloven

§ 1

Revisorers professionsansvar udspiller sig i to systemer, der kører parallelt og med forskellige formål.

Det civile retlige erstatningsansvar er lovfæstet i [selskabsloven § 361](#). Efter [§ 361, stk. 1](#) er stiftere og ledelsesmedlemmer erstatningsansvarlige for skade, de forsætligt eller uagtsomt tilføjer selskabet, kapitalejere eller tredjemand – og efter [§ 361, stk. 2](#) finder bestemmelsen »tilsvarende anvendelse med hensyn til erstatningspligt for revisorer«. Bestemmelsen indfører ikke en særlig ansvarsnorm, men lovfæster culpaansvaret. [§ 361, stk. 3](#) tilføjer, at hvor et revisionselskab er valgt til revisor, er **både** revisionselskabet og den revisor, revisionen er overdraget til, erstatningsansvarlige.

Modifikationer findes i [§ 363](#): erstatningen kan nedsættes, når det findes rimeligt ud fra skyldgrad, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt, og flere erstatningspligtige hæfter solidarisk med indbyrdes regres efter skyldgraden. Hertil kommer den almindelige lempelsesregel i [erstatningsansvarsloven § 24](#), som blev påberåbt i både [SS 1-17629/2012](#) om revisors ansvar ved en ulovlig kapitalnedsættelse og i bankansvarssagen [BS-426/2011-VLR](#).

Disciplinæransvaret hviler derimod på revisorloven. Loven finder anvendelse ved revisors afgivelse af revisionspåtegninger og andre erklæringer med sikkerhed, der ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug, jf. [revisorloven § 1, stk. 2](#). En række af lovens bestemmelser – herunder §§ 43 og 44 – gælder tillige ved andre erklæringer, der kræves i henhold til lovgivningen eller ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug, jf. [§ 1, stk. 3](#).

De to spor er uafhængige af hinanden. Revisornævnet sanktionerer den mangelfulde revision, **uanset om nogen har lidt tab**, og en frifindelse i nævnet afgør ikke erstatningsspørgsmålet. Omvendt er en fældende kendelse et tungtvejende – men ikke afgørende – bevismoment i en efterfølgende erstatningssag.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 24](#)
[Revisorloven § 1, stk. 2, 3](#)
[Selskabsloven § 361, stk. 1-3](#)
[Selskabsloven § 363](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Højesteretsdom om erstatningsansvar for revisor ved ulovlig kapitalnedsættelse og kravene til revisionspåtegninger 12.10.2012

Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse 28.02.2020

§ 2 Ansvarsnormen: »offentlighedens tillidsrepræsentant« og det skærpede professionsansvar

Culpavurderingen måles imod den adfærdsnorm, revisorloven opstiller. Kernebestemmelsen er [revisorloven § 16, stk. 1](#):

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant under udførelse af opgaver efter § 1, stk. 2. Revisor skal udføre opgaverne i overensstemmelse med god revisorskik, herunder udvise den nøjagtighed og hurtighed, som opgavernes beskaffenhed tillader. God revisorskik indebærer desuden, at revisor skal udvise professionel skepsis, integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd, professionel kompetence og fornøden omhu ved udførelsen af opgaverne.

[§ 16, stk. 2](#) skærper kravet til professionel skepsis netop dér, hvor risikoen for fejlinformation er størst – ved ledelsens skøn over dagsværdier, nedskrivninger, hensættelser og fremtidige pengestrømme, »der har betydning for den reviderede virksomheds mulighed for at fortsætte driften«. Dokumentationskravet følger af [§ 23, stk. 1](#), hvorefter revisor for enhver erklæringsopgave skal udarbejde arbejdsrapporter, der dokumenterer grundlaget for erklæringen, og uafhængighedskravet af [§ 24, stk. 1](#).

Domstolene knytter en skærpet agtsomhedsnorm til denne sagkundskab. Retten i København lagde i [BS-39280/2020-KBH](#) til grund, at revisorer på grund af deres særlige sagkundskab er undergivet et skærpet culpaansvar, og at skadelidte i øvrigt skal bevise ansvarsgrundlag, tab, årsagsforbindelse og påregnelighed.

Højesteret har senest illustreret professionsansvarets rækkevidde uden for revisorområdet i [BS-17375/2025-HJR](#), hvor en advokat blev pålagt ansvar for en mangelfuld advokatundersøgelse. Dommen er principiel også for revisorer, fordi Højesteret dér knyttede tre retsvirkninger sammen: en **skærpet omsorgspligt** som følge af opgavens karakter, en kvalifikation af fejlene som **grove**, og – som konsekvens heraf – en **omvendt bevisbyrde for årsagsforbindelsen**, så det påhvilede den professionelle at godtgøre, at tabet ville være indtrådt uanset fejlene.

Ansvarsnormens ydre grænse er erklæringsbegrebet. Revisornævnet afviste i [26-00287](#) en klage over en statsautoriseret revisors solvensrapport afgivet som skønsmand i en civil retssag, fordi rapporten faldt uden

for [revisorlovens erklæringsbegreb](#). Tilsvarende fandt nævnet i sin [kendelse af 31. januar 2024](#), at et **udkast** til revisionspåtegning ikke i sig selv pådrog ansvar.

LOV

[Revisorloven § 1, stk. 2](#)
[Revisorloven § 16, stk. 1, 2](#)
[Revisorloven § 23, stk. 1](#)
[Revisorloven § 24, stk. 1](#)

PRAKSIS	Højesteret · Erstatningsansvar for advokat i forbindelse med mangelfuld advokatundersøgelse af seksuel chikane (A mod Advokat B)	09.12.2025
	Byretten · Sag om rådgiveransvar ved oprettelse af anpartsselskab	17.12.2021
	Revisornævnet · Revisornævnet afviser klage over skønsrapport – statsautoriseret revisors solvensrapport i civil retssag falder uden for revisorlovens erklæringsbegreb	10.12.2025
	Revisornævnet · Revisornævnet frifinder revisor for forbehold om ejendomsvurdering – udkast til revisionspåtegning pådrog ikke ansvar; valuarfirma afvist for manglende retlig interesse	31.01.2024

Påtegningsansvaret: den blanke påtegning uden dækkende revisionsbevis

§ 3

Kernen i påtegningsansvaret er kravet om, at konklusionen skal bæres af revisionsbeviset.

[Erklæringsbekendtgørelsen § 6, stk. 1](#) er ubetinget:

Revisor skal modificere konklusionen, hvis 1) revisor på baggrund af det opnåede revisionsbevis konkluderer, at regnskabet indeholder væsentlige fejl eller mangler, eller 2) revisor ikke er i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis til at konkludere, at regnskabet er uden væsentlige fejl.

Modifikationen sker som forbehold, afkræftende konklusion eller manglende konklusion, jf. [§ 6, stk. 3](#) og [§ 11](#), og ethvert forhold, der har ført til modifikationen, skal begrundes tydeligt, jf. [§ 6, stk. 8](#).

Den mest markante danske afgørelse om påtegningsansvar er [BS-40901/2018-LYN](#) (Qudos Insurance), hvor Retten i Lyngby dømte PwC til at betale **104.583.705 kr.** i erstatning til køberen af forsikringsselskabet Qudos. PwC havde afgivet en blank revisionspåtegning på årsrapporten for 2016 samme dag, som handlen blev gennemført, selv om de forsikringsmæssige hensættelser var væsentligt undervurderede, og selskabet manglede over 300 mio. kr. i øjeblikkeligt kapitalindskud for at undgå konkurs. PwC's egne aktuarer havde i et notat påpeget alvorlige mangler ved hensættelsesopgørelserne – men revisorerne forholdt sig hverken til notatets relevans eller rimelighed og indhentede intet yderligere revisionsbevis. Retten udtalte:

Oplysninger fra ledelsen uden evidens kan ikke udgøre et egnet revisionsbevis for, at selskabets regnskabsmæssige skøn er rimeligt og udøvet på et sagligt grundlag.

Retten fastslog, at rapporteringen »burde have været en manglende eller afkræftende konklusion – ikke en blank påtegning«. Dommen viser tillige, at manglende efterlevelse af et editionspålæg om de lovpligtige interne arbejdsprotokoller kan komme revisor bevismæssigt til skade.

Samme norm anvendes i disciplinærsystemet. I [24-09955](#) havde en registreret revisor afgivet umodificeret påtegning på et regnskab, hvor investeringsejendomme til dagsværdi udgjorde **97 % af balancesummen**, men var vurderet til »lav risiko« uden begrundelse, uden dokumenteret stillingtagen til afkastkrav, tomgang eller ledelsens skøn – og hvor revisors egen dagsværdiopgørelse afveg ca. 41 mio. kr. fra den indregnede værdi, uden at revisor havde forholdt sig til afvigelsen. Nævnet fandt både [§ 23, stk. 1](#) og god revisorskik tilsidesat, og at

revisor tillige burde have taget forbehold for regnskabets fejlpræsentation efter [årsregnskabsloven § 23, stk. 4](#) og for de utilstrækkelige dagsværdioplysninger efter [§ 58 a](#).

Mønsteret gentager sig i [24-02552](#), hvor systematiske erklæringsfejl ved tre selskabers årsregnskaber udløste både bøde og et **2-årigt forbud** mod at udføre revision.

LOV	Erklæringsbekendtgørelsen § 6, stk. 1, 3	Erklæringsbekendtgørelsen § 11
	Revisorloven § 23, stk. 1	Årsregnskabsloven § 23, stk. 4 Årsregnskabsloven § 58a
PRAKSIS	Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016 25.03.2024 Revisornævnet · Revisornævnet: Registreret revisor og revisionsvirksomhed bødelagt for mangelfuld revision af investeringsejendomme og utilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem 10.04.2025 Revisornævnet · Revisornævnet pålægger statsautoriseret revisor bøde og 2-årigt revisionsforbud for systematiske erklæringsfejl ved tre selskabers årsregnskaber 08.11.2024	

Årsagsforbindelsen – den barriere de fleste erstatningskrav strandede på

Det gennemgående mønster i dansk retspraksis er, at revisorerne **taber** spørgsmålet om ansvarsgrundlag og **vinder** på årsagsforbindelsen.

Højesteret afgjorde spørgsmålet principielt i [Sag 182/2013](#) (konkursboet efter Memory Card Technology A/S). Selskabets direktør var idømt 6 års fængsel for groft bedrageri ved svigagtig opskrivning af varelager og omsætning, og konkursboet krævede 100 mio. kr. af revisorerne og bestyrelsesformanden for tabsforværring ved fortsat håbløs drift. Højesteret **tiltrådte, at revisorerne havde handlet ansvarspådragende** i regnskaberne for 1998/99 og 1999/2000 – der manglede forbehold for værdiansættelsen af varelageret, tilgodehavender, indregning af omsætning fra kontraktproduktion og defekte returvarer. Alligevel blev de frifundet:

Højesteret finder herefter, at det ikke er godtgjort, at der er årsagsforbindelse mellem de ansvarspådragende fejl i forbindelse med årsregnskabet 1998/99 og tabet.

Afgørende var, at konkursboet ikke kunne godtgøre, at bankerne ville have nægtet fortsat långivning, eller at bestyrelsen ville have indstillet driften, hvis regnskaberne havde været korrigerede. Bankerne havde tværtimod vist sig villige til at låne ud i november 2000 efter at være blevet bekendt med et kvartalsunderskud. Det samme spørgsmål – mangelfulde årsregnskaber og årsagsforbindelse ved konkurs – var kernen i Højesterets dom af 5. februar 2014 i [Sag 87/2011](#). Højesteret henviste i Memory Card-dommen udtrykkeligt til, at ansvarsgrundlaget for fortsat håbløs drift er udviklet i bl.a. **UfR 2014.1346** og **UfR 2014.2918**.

Også i byretten falder sager på årsagsforbindelsen. I [BS-39280/2020-KBH](#) fandt Københavns Byret, at et revisionsfirma havde handlet culpøst ved at registrere selskabskapitalen som indbetalt »kontant i pengeinstitut«, selv om den stod på en advokats klientkonto, og ved ikke at fremskaffe den efterspurgte dokumentation, så selskabet blev tvangsopløst efter [selskabsloven § 226](#). Retten frifandt alligevel:

... finder retten, at anpartsselskabets økonomiske stilling den 10. oktober 2019 var af en sådan karakter, at det ikke er godtgjort, at der er årsagsforbindelse mellem revisionsfirmaets fejl og det påståede tab.

Qudos-dommen ([BS-40901/2018-LYN](#)) viser modsætningsvis, hvornår årsagsforbindelsen **er** til stede: køberen havde baseret købesummen på egenkapitalen i det reviderede årsregnskab, PwC var bekendt hermed

(korrespondancen om købesumsreguleringen lå i PwC's egne arbejds papirer), og havde påtegningen rettelig været afkræftende eller manglende, ville handlen ikke være gennemført. Både årsagssammenhæng og adækvans forelå – også for det kapitalindskud på 22,5 mio. kr., som var en direkte forudsætning for PwC's going concern-vurdering, mens et senere indskud på 44,67 mio. kr. ikke kunne medtages, da baggrunden derfor var uoplyst.

LOV	Selskabsloven § 226	Selskabsloven § 361, stk. 2	
PRAKSIS	Højesteret · Revisorer og bestyrelsesformand frifundet i erstatningssag efter konkurs i Memory Card Technology A/S 27.03.2015 Højesteret · Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs 05.02.2014 Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016 25.03.2024 Byretten · Sag om rådgiveransvar ved oprettelse af anpartsselskab 17.12.2021		

§ 5 Direkte tab eller reflekstab – hvem kan overhovedet rejse kravet?

Selv hvor både ansvarsgrundlag og årsagsforbindelse foreligger, står tredjemand over for et selvstændigt spørgsmål: er tabet **direkte og individuelt**, eller er det blot en afspejling af selskabets tab?

Retten på Frederiksberg trak grænsen skarpt i [BS-27580/2021-FRB](#) (Trust Alliance Company S.A. mod Ernst & Young). Sagsøgeren krævede 25 mio. kr. for værdiforringelse af sin aktiepost i DAO Aviation A/S og 1,5 mio. kr. for tab på et lån ydet til selskabet, efter at igangværende arbejder havde været for højt opgjort i årsrapporterne for 2013-2017. Retten delte kravet i to:

Krav	Grundlag	Udfald
25 mio. kr. – tab på aktiepost	Aktierne var erhvervet før den første fejlbehæftede årsrapport	Afvist – manglende søgsmålskompetence
1,5 mio. kr. – tab på lån	Lånet blev ydet efter , at sagsøger var bekendt med den fejlbehæftede årsrapport for 2013	Fremmet til realitetsbehandling

Om aktiekravet udtalte retten:

På baggrund af ovenstående og særligt henset til, at Brook Ltd. erhvervede aktier i DAO Aviation A/S forud for den første fejlbehæftede årsrapport fra 2013, kan sagsøgers krav ikke anses for relateret til en direkte og individuel krænkelse af sagsøger, men relaterer sig til et tab påført DAO Aviation A/S, hvorved sagsøgers andel i DAO Aviation A/S' egenkapital blev forringet.

Om lånekravet nåede retten det modsatte resultat:

På den baggrund finder retten, at sagsøgers krav relaterer sig til en skade, som direkte og individuelt har ramt sagsøger.

Retten byggede udtrykkeligt på Højesterets praksis, hvorefter en långiver kan rejse krav direkte mod revisorer for fejl i selskabets regnskaber, fordi långiverens tab er et direkte tab (**U.2014.1346H**).

Sondringen er den praktisk vigtigste i tredjemandsansvaret: **kapitalejere**, hvis anparts- eller aktieværdi er forringet, henvises til selskabets – i praksis konkursboets – krav, mens **långivere, kautionister og købere**,

der konkret har disponeret i tillid til det reviderede regnskab, har egen søgsmålskompetence. Netop derfor kunne konkursboet i [Sag 182/2013](#) rejse selskabets tabsforværringskrav – og netop derfor kunne køberen i Qudos-sagen rejse sit eget.

LOV	Selskabsloven § 361, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Højesteret · Revisorer og bestyrelsesformand frifundet i erstatningssag efter konkurs i Memory Card Technology A/S	27.03.2015
	Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016	25.03.2024
	Byretten · Afgørelse om søgsmålskompetence i sag om erstatningsansvar for revisionsrådgivning	07.06.2023

§ 6 Tabsopgørelsen: forlig med andre ansvarlige, tabsbegrænsning, egen skyld og accept af risiko

[BS-40901/2018-LYN](#) er den mest gennemarbejdede danske afgørelse om tabsopgørelsen i revisoransvarssager og fastlægger fire principper.

1. Forlig med anden ansvarlig fragår i kravet. Køberen havde ført voldgiftssag mod sælgeren og indgået forlig, hvorved købesummen blev reduceret med ca. 36,4 mio. kr. Forligsbeløbet skulle fragå i kravet mod PwC – men medførte ikke bortfald af ansvaret.

2. Tabsbegrænsningspligten skal være tilsidesat, før den får virkning. Retten fastslog, at køberen havde en tabsbegrænsningspligt, men at PwC ikke havde sandsynliggjort, at den var tilsidesat.

3. Accept af risiko og egen skyld rammer ikke selve revisionens kvalitet. PwC gjorde gældende, at køberen havde gennemført en omfattende due diligence og bevidst accepteret en betydelig investeringsrisiko. Retten anerkendte dette faktum, men afviste konsekvensen: spørgsmålet om, hvorvidt revisionen var udført korrekt, var ikke et forhold, køberen havde undersøgt eller haft anledning til at undersøge, og der forelå derfor hverken egen skyld eller accept af risiko af en karakter, der helt eller delvist kunne bringe kravet til ophør.

4. Ledelsens ansvar for regnskabet er ingen ansvarsfrihedsgrund. PwC's anbringende om, at ledelsen – ikke revisor – har ansvaret for regnskabet, blev ikke tillagt frigørende virkning.

Den samlede opgørelse blev:

Post	Beløb (kr.)
Købesum	118.483.705
Fradrag af forligsbeløb fra sælger	-36.400.000
Kapitalindskud marts 2017	+22.500.000
Erstatning i alt	104.583.705

Hertil kom sagsomkostninger på 11.496.873,78 kr. – heraf 7.322.873,78 kr. alene til skønsmænd. Det er et vidnesbyrd om, at revisoransvarssager i praksis afgøres på syn og skøn over, hvad god revisorskik krævede. Samme bevismønster ses i [BS-1291/2010-OLR](#), hvor Østre Landsret indhentede supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiell virksomhed.

Den almindelige lempelsesadgang findes i [selskabsloven § 363, stk. 1](#) og [erstatningsansvarsloven § 24](#), som blev påberåbt i [SS 1-17629/2012](#) og i [BS-426/2011-VLR](#). Efter [§ 363, stk. 2](#) hæfter flere erstatningspligtige – typisk ledelse og revisor – solidarisk.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 24	Selskabsloven § 363, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteretsdom om erstatningsansvar for revisor ved ulovlig kapitalnedsættelse og kravene til revisionspåtegninger		12.10.2012
	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse		28.02.2020
	Landsretten · Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiel virksomhed		10.07.2014
	Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016		25.03.2024

§ 7 Forældelse: fristen løber fra kundskabstidspunktet, ikke fra konkursdekretet

Forældelse er blevet måske den mest effektive indsigelse mod revisoransvarskrav.

Københavns Byret afgjorde i [BS-15001/2023-KBH](#) (ACT.Global A/S) en række investorers erstatningskrav mod selskabets revisionsselskab og de ansvarlige revisorer **udelukkende** på en forældelsesindsigelse. Investorerne gjorde gældende, at den 3-årige frist efter [forældelsesloven § 2, stk. 4](#) først løb fra konkursdekretet den 29. september 2020, subsidiært at fristen var suspenderet efter [§ 3, stk. 2](#). Retten forkastede begge synspunkter.

Begyndelsestidspunktet for forældelse af erstatningskrav uden for kontrakt er det tidspunkt, hvor følgerne har vist sig på en sådan måde, at skadelidte har **rimelig anledning til og mulighed for at rejse et eventuelt foreløbigt erstatningskrav**. Det kriterium var opfyldt senest ved fremlæggelsen af årsrapporten på generalforsamlingen den 29. januar 2020 og offentliggørelsen i CVR den 4. februar 2020 – regnskabet viste et underskud på over 120 mio. kr., betydelige nedskrivninger af tilgodehavender og en »Emphasis of matter«-påtegning om betydelig usikkerhed om fortsat drift. Hertil kom, at investorerne allerede den 20. februar 2020 blev orienteret om Erhvervsstyrelsens kontrolundersøgelse, og at andre investorer den 4. marts 2020 konkret varslede krav mod revisorerne.

Om suspension præciserede retten, at [§ 3, stk. 2](#) kræver **utilregnelig uvidenhed** om selve kravets eksistens eller om skyldneren. Manglende viden om kravets nøjagtige størrelse eller en retsvildfarelse medfører **ikke** suspension – og aktionærerne havde adgang til de relevante oplysninger via generalforsamlingen, CVR og Erhvervsstyrelsens henvendelse.

Vestre Landsret nåede et tilsvarende resultat i [BS-182/2015-VLR](#), hvor landsretten stadfæstede byrettens kendelse om forældelse af et erstatningskrav mod en revisor i en skattesag, med [forældelsesloven §§ 2 og 3](#) som grundlag.

Den praktiske lære er, at kundskabstidspunktet i revisoransvarssager typisk indtræder, når det fejlbehæftede regnskab offentliggøres eller korrigeres – ikke når konsekvensen (konkursen, skattekravet) materialiserer sig.

LOV	Forældelsesloven § 2, stk. 4	Forældelsesloven § 3, stk. 2	
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster byrettens kendelse om forældelse af erstatningskrav mod revisor i skattesag		29.06.2015

§ 8 Rådgivningsansvaret uden for erklæringsopgaverne: skatterådgivning og bevisbyrden for det hypotetiske forløb

En stor del af revisorers erstatningsansvar udspringer ikke af påtegninger, men af almindelig rådgivning – hvor revisorloven ikke gælder, men hvor det skærpede professionsansvar består.

Retten i Kolding dømte i [BS-1147/2023-KOL](#) et revisionsanpartsselskab til at betale **243.867 kr.** i erstatning for forkert skatterådgivning ved overdragelse af en forældrekøbslejlighed. Revisoren havde anbefalet salg til den oprindelige anskaffelsessum på 1.690.000 kr., selv om 15 %-reglen målt på den offentlige ejendomsvurdering på 1.200.000 kr. kun tillod et spænd på 1.020.000-1.380.000 kr. Skattemyndighederne forhøjede faderens indkomst med en avance på 628.592 kr., jf. [ejendomsavancebeskatningsloven § 3, stk. 1](#).

Dommen er principiel på bevisbyrden for det **hypotetiske alternative forløb**. Revisionsselskabet gjorde gældende, at skattepligten var undgåelig, fordi datterens videresalg tre måneder senere udgjorde en »særlig omstændighed« i **U.2016.2136H's** forstand. Retten vendte bevisbyrden om:

Det forekommer sandsynligt, at sagsøgeren og dennes datter kunne have disponeret sådan, at salget til hende ikke ville have medført skattepligt, for eksempel derved, at datteren efter at have købt lejligheden til +/- 15 % af ejendomsvurderingen kunne have besiddet denne i et antal år inden videresalg, eller derved, at overdragelsen var gennemført som en løbende gavedisposition.

Retten forkastede indsigelsen om særlige omstændigheder med den begrundelse, at videresalget netop var en disposition, revisoren selv havde rådgivet om:

Da det imidlertid var en disposition, der konkret blev foretaget efter rådgivning herom fra sagsøgte side, har sagsøgte ikke løftet sin bevisbyrde.

Revisoren havde endvidere hverken overvejet spørgsmålet om særlige omstændigheder eller at indhente et bindende svar – begge dele indgik i culpavurderingen.

Vestre Landsret har fulgt samme linje i [BS-16211/2024-VLR](#), hvor et revisionsselskab blev idømt erstatningsansvar for mangelfuld skatterådgivning ved familieoverdragelse af en ejendom, med boafgiftslovens regler om værdiansættelse og gaveafgift som det materielle omdrejningspunkt.

Når rådgivningen er sammenvævet med en erklæringsopgave, kan forholdet tillige være disciplinært. Revisornævnet fandt i [23-03117](#), at en revisors passivitet med at indberette årsrapport og selvangivelse – hvilket førte til tvangsopløsning af klientselskabet – udgjorde en tilsidesættelse af [revisorloven § 16, stk. 4](#), fordi indberetningerne måtte anses for en integreret del af erklæringsopgaven.

LOV

[Ejendomsavancebeskatningsloven § 3, stk. 1](#)[Revisorloven § 16, stk. 4](#)

PRAKSIS

Landsretten · Revisionsselskab idømt erstatningsansvar for mangelfuld skatterådgivning ved familieoverdragelse af ejendom

07.03.2025

Byretten · Revisionsfirma dømt til at betale erstatning for forkert skatterådgivning ved salg af forældrekøbslejlighed

19.03.2024

Revisornævnet · Revisornævnet: Forsinket årsrapport medførte tvangsopløsning – ingen tillægsstraf for allerede sanktioneret revisor, klage mod revisionsvirksomhed afvist

15.11.2023

§ 9 Revisornævnets kompetence og sanktionsstige

Revisornævnet nedsættes af Erhvervsstyrelsen og består af en dommer som formand og mindst 16 medlemmer, hvoraf 8 er godkendte revisorer og 8 er repræsentanter for regnskabsbrugerne, jf. [revisorloven § 43, stk. 1](#). Klager over, at en revisor ved udførelsen af opgaver efter § 1, stk. 2 og 3, har tilsidesat de pligter, stillingen medfører, kan indbringes for nævnet, jf. [§ 43, stk. 3](#) og [bekendtgørelse om Revisornævnet § 1](#).

Kompetencegrænserne er skarpe og håndhæves konsekvent:

- **Vederlag og kollegiale sager** kan ikke indbringes, jf. [§ 43, stk. 3](#) og [bekendtgørelsens § 1, stk. 2](#). Nævnet afviste derfor honorardelen af klagen i [23-03117](#).
- **Kun Erhvervsstyrelsen** kan indbringe en revisionsvirksomhed, jf. [§ 43, stk. 5](#). Klagen mod revisionsvirksomheden i samme sag blev afvist af netop den grund – uanset klagerens synspunkt om, at virksomheden var medansvarlig for opgavens udførelse.
- Nævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, hvis klageren **har nedlagt påstand herom**, jf. [§ 43, stk. 2](#).

Sanktionsstigen i [§ 44](#) er:

Sanktion	Hjemmel	Ramme
Advarsel eller bøde til revisor	§ 44, stk. 1	Bøde op til 300.000 kr.; ved særlig grov karakter op til 600.000 kr.
Betinget frakendelse	§ 44, stk. 2	Prøvetid op til 5 år
Forbud mod revision, bæredygtighedserklæringer eller funktioner i revisionsvirksomhed	§ 44, stk. 3	Op til 3 år
Ubetinget frakendelse	§ 44, stk. 4	6 måneder til 5 år eller indtil videre
Midlertidig frakendelse under sagens behandling	§ 44, stk. 5	Indtil endelig afgørelse
Sanktion mod revisionsvirksomhed	§ 44, stk. 6	Advarsel eller bøde op til 750.000 kr.; ved særlig grov karakter op til 1,5 mio. kr.; forbud og frakendelse

Ved frakendelse skal nævnet efter [§ 44, stk. 4](#) lægge **afgørende vægt** på, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. [§ 16, stk. 1](#). Frakendelse kan også ske, hvis revisors omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant ikke kan varetages forsvarligt.

Alle kendelser efter § 44, stk. 1-4 og 6, offentliggøres på nævnets hjemmeside – med oplysning om revisors identitet, medmindre sanktionen er en **advarsel**, jf. [§ 47 c, stk. 2](#). Anonymisering sker som udgangspunkt efter 2 år.

LOV

[Revisorloven § 16, stk. 1](#)

[Revisorloven § 43, stk. 1-5](#)

[Revisorloven § 44, stk. 1-6](#)

[Revisorloven § 47c, stk. 2](#)

PRAKSIS **Revisornævnet** · Revisornævnet: Forsinket årsrapport medførte tvangsopløsning – ingen tillægsstraf 15.11.2023
for allerede sanktioneret revisor, klage mod revisionsvirksomhed afvist

§ 10 Bødeniveauer og sanktionsudmåling i Revisornævnets praksis

Nævnets praksis viser en forholdsvis fast takst, hvor sanktionen gradueres efter antallet af overtrædelser, deres karakter, gentagelse og – ikke mindst – om erklæringen er afgivet over for en offentlig myndighed.

Kendelse	Forhold	Sanktion
23-02309	Erklæring med høj grad af sikkerhed om tilbagebetaling af ulovligt kapitalejerlån uden dokumentation for, at udlodningen faktisk var gennemført	Advarsel
22-15742	To COVID-19-kompensationserklæringer: manglende dokumentation for revisionsbevis og urigtig oplysning om seneste resultat	Bøde 50.000 kr.
24-09955	Umodificeret påtegning uden dækkende revisionsbevis (revisor) og utilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem gennem to kvalitetskontroller (virksomhed)	30.000 kr. til revisor + 100.000 kr. til revisionsvirksomheden
23-04081	10 overtrædelser af god revisorskik og uafhængighedsreglerne	Bøde 200.000 kr. + betinget frakendelse
25-00044	Uafhængighedsovertrædelse og mangelfuld revisionsdokumentation ved botilbud og holdingselskab	Bøde 200.000 kr.
22-15212	Utilstrækkelige hvidvaskprocedurer ved otte kontantstiftelser	Bøde 250.000 kr. + betinget frakendelse
24-02552	Systematiske erklæringsfejl ved tre selskabers årsregnskaber	Bøde + 2-årigt revisionsforbud

Fire udmålingsprincipper kan udledes:

Udgangspunkt for revisionsvirksomheder. I [24-09955](#) fandt nævnet ingen formildende eller skærpende omstændigheder, der berettigede fravigelse af udgangspunktet på **100.000 kr. i førstegangstilfælde** for revisionsvirksomheder.

Bortfald af dobbeltsanktion ved ejeridentitet. Samme kendelse illustrerer en fast praksis: hvor revisoren er **ejer** af revisionsvirksomheden, og virksomheden straffes for de **systemiske** mangler (kvalitetsstyringssystemet), bortfalder revisorens personlige sanktion for netop det klagepunkt. De **indholdsmæssige** mangler ved det konkrete erklæringsarbejde sanktioneres derimod personligt – her med 30.000 kr.

Straffelovens § 89-princip. Er de påklagede forhold begået **før** en tidligere kendelse, fastsættes tillægsstraf efter princippet i [straffeloven § 89](#) – men kun, hvis en samtidig påkendelse ville have skærpet sanktionen. I [23-03117](#) fastsatte nævnet **ingen tillægsstraf**, fordi revisoren i 2021 allerede var pålagt en bøde på 500.000 kr. og betinget frakendelse med fem års prøvetid (sag 061-2020), og fordi en samtidig påkendelse ikke ville have ført til en højere straf.

Gentagelse og offentlige midler skærper. I [22-15742](#) blev bøden fastsat navnlig under hensyn til, at der forelå to overtrædelseskategorier, at revisoren var i gentagelsestilfælde (bøde i 2015 og fældende kendelse i 2017), og at erklæringerne var afgivet til brug for udbetaling af **offentlige midler**.

Nævnet frifinder også. I [23-01118](#) blev en statsautoriseret revisor frifundet for brud på uafhængigheden ved revision af fællesejede selskaber med stridende kapitalejere; i [25-02567](#) frifandtes en registreret revisor, fordi **klageren** ikke havde fremlagt tilstrækkelig dokumentation; og i [25-00039](#) frifandtes en statsautoriseret revisor med stemmerne 3-2 for manglende revisionshandling i en sag om massiv udlånssvindel.

LOV	Revisorloven § 24, stk. 1	Revisorloven § 44, stk. 1, 6	Straffeloven § 89
PRAKSIS	Revisornævnet · Revisornævnet: Statsautoriseret revisor frifundet for manglende revisionshandling ved massiv udlånssvindel – 3 mod 2 afgørelse		
	04.12.2025		
	Revisornævnet · Revisornævnet idømmer registreret revisor 200.000 kr. i bøde for uafhængighedsovertrædelse og mangelfuld revisionsdokumentation ved botilbud og holdingselskab (sag 001-2025)		
	24.09.2025		
	Revisornævnet · Revisornævnet: Registreret revisor frifindes for klage om mangelfuld revision af foreningsregnskab – manglende dokumentation fra klager		
	28.08.2025		
	Revisornævnet · Revisornævnet: Registreret revisor og revisionsvirksomhed bødelagt for mangelfuld revision af investeringsejendomme og utilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem		
	10.04.2025		
	Revisornævnet · Revisornævnet pålægger statsautoriseret revisor bøde og 2-årigt revisionsforbud for systematiske erklæringsfejl ved tre selskabers årsregnskaber		
	08.11.2024		
	Revisornævnet · Revisornævnet: Registreret revisor idømt 200.000 kr. bøde og betinget frakendelse for 10 overtrædelser af god revisorskik og uafhængighedsregler (sag 021-2023)		
	22.02.2024		
	Revisornævnet · Revisornævnet: Advarsel til statsautoriseret revisor for erklæring om tilbagebetaling af ulovligt kapitalejerlån uden tilstrækkelig dokumentation		
	24.11.2023		
	Revisornævnet · Revisornævnet: Forsinket årsrapport medførte tvangsopløsning – ingen tillægsstraf for allerede sanktioneret revisor, klage mod revisionsvirksomhed afvist		
	15.11.2023		
	Revisornævnet · Revisornævnet frifinder statsautoriseret revisor BB for brud på uafhængighed og god revisorskik ved revision af fællesejede selskaber med stridende kapitalejere		
	08.08.2023		
	Revisornævnet · Statsautoriseret revisor bødelagt for mangelfuld dokumentation ved COVID-19 kompensationserklæringer og fejl om seneste resultat		
	14.06.2023		
	Revisornævnet · Revisornævnet 047-2022: Bøde på 250.000 kr. og betinget frakendelse for utilstrækkelige hvidvask-procedurer ved otte kontantstiftelser		
	14.06.2023		

§ 11 Domstolsprøvelse af Revisornævnets afgørelser

Disciplinærsystemet er underlagt fuld domstolskontrol. Efter [revisorloven § 52, stk. 1](#) kan afgørelser om forbud, frakendelse og midlertidig frakendelse forlanges indbragt for retten, som kan **stadfæste, ophæve eller ændre** afgørelsen. Anmodningen skal være modtaget i Nævnenes Hus senest 4 uger efter, at kendelsen er meddelt, jf. [§ 52, stk. 5](#), og det er myndigheden – ikke revisoren – der anlægger sagen i den borgerlige retsplejes former.

Sagsanlægget har **opsættende virkning**, jf. [§ 52, stk. 6](#), og retten tager på sagsøgerens anmodning inden 4 uger ved kendelse stilling til, om den opsættende virkning skal bestå, mens sagen verserer. Efter [§ 44, stk. 2](#) regnes prøvetiden ved betinget frakendelse først fra endelig dom, hvis afgørelsen indbringes for domstolene og stadfæstes.

Af praksis kan nævnes [BS-1712/2008-OLR](#), hvor Østre Landsret stadfæstede en bøde på 100.000 kr., som Revisornævnet havde pålagt en revisor for manglende retningslinjer om uafhængighed og kvalitetsstyring.

Nævnet kan derimod ikke gøres til bevisorgan i en verserende civil retssag. I [BS-154/2007-ODE](#) afviste Retten i Odense at tillade, at et spørgetema om revisorens faglige adfærd blev forelagt Disciplinærnævnet for Revisorer med henblik på et fagligt responsum – bl.a. fordi temaet forudsatte, at nævnet skulle foretage en selvstændig oplysning af sagen og vurdere bevismæssige spørgsmål, som hører under retten. Østre Landsret stadfæstede afgørelsen i [BS-2727/2007-OLR](#). Ansvarsvurderingen hører under domstolene, og bevisførelsen sker gennem syn og skøn.

LOV	Revisorloven § 44, stk. 2	Revisorloven § 52, stk. 1, 5, 6	
PRAKSIS	Landsretten · Stadfæstelse af bøde på 100.000 kr. til revisor for manglende retningslinjer om uafhængighed og kvalitetsstyring		03.06.2009
	Landsretten · Østre Landsrets stadfæstelse af byretskendelse om spørgsmål til Disciplinærnævnet for Revisorer		08.01.2008
	Byretten · Afslag på anmodning om forelæggelse af spørgetema for Disciplinærnævnet for Revisorer		11.12.2007

Erhvervsstyrelsens tilsyn: kvalitetskontrol, efteruddannelse og § 12 fratagelse af godkendelsen

Ved siden af Revisornævnet fører Erhvervsstyrelsen et administrativt tilsyn, hvis afgørelser påklages til Erhvervsankenævnet. Tilsynet rammer tre typer af forhold.

Kvalitetskontrol. Revisionsvirksomheder skal have et kvalitetsstyringssystem, jf. [revisorloven § 28, stk. 1](#) , og medvirke til den lovpligtige kvalitetskontrol. I [2009-0020413](#) stadfæstede Erhvervsankenævnet en fratagelse af en revisionsvirksomheds godkendelse som følge af manglende medvirken til kvalitetskontrollen. Kvalitetskontrollen er tillige den typiske vej ind i Revisornævnet: i [24-09955](#) var det en kvalitetskontrol i 2017 med væsentlige fejl i fire ud af seks erklæringsopgaver – efterfulgt af en opfølgende kontrol i 2022, hvor virksomheden **ikke havde iværksat tiltag** mod de identificerede forbedringspunkter – der udløste sagen, jf. [§ 35 a, stk. 1, nr. 2](#).

Efteruddannelse. Efter [revisorloven § 4, stk. 1](#) har revisor pligt til at deltage i et passende efteruddannelsesprogram – i praksis 120 timer over tre år – og opfyldes kravet ikke, kan godkendelsen fratages efter [§ 8, stk. 2, nr. 2](#). Erhvervsankenævnet har konsekvent stadfæstet fratagelser: [2014-0037775](#) (49 af 120 timer), [2014-0038310](#) (15 af 120 timer) og [2014-0037519](#). Fristen efter [§ 8, stk. 3](#) kan kun gives, hvis revisoren alene mangler en »mindre del« – i praksis maksimalt 40 timer – og sygdom giver kun reduktion, hvis der er dokumenteret **fravær fra stillingen**. I [2015-7427](#) afviste nævnet reduktion for pasning af en uheldbredelet syg ægtefælle, fordi der ikke forelå dokumentation for lovligt forfald – revisoren manglede 44 timer, fire over grænsen.

Uafhængighed ved siden af hvervet. Erhvervsankenævnets ældre praksis om forbuddet mod anden erhvervsvirksomhed viser, hvor bredt uafhængighedshensynet forstås: i [97-105](#) og [98-190.694](#) blev dispensation nægtet til revisorer, der ejede henholdsvis tre udlejningsejendomme og en udlejet erhvervsejerlejlighed, fordi erhvervsmæssig udlejning i almindelighed er egnet til at påvirke revisors uafhængighed af erhvervsinteresser. Den gældende regulering findes i [revisorloven § 24](#) med de udfyldende regler i [bekendtgørelse om godkendte revisorer og revisionsvirksomheders uafhængighed § 2](#).

LOV	Revisorloven § 4, stk. 1	Revisorloven § 8, stk. 2, 3	Revisorloven § 24, stk. 1	☐	☐
-----	--	---	---	--------------------------	--------------------------

[Revisorloven § 28, stk. 1](#) | [Revisorloven § 35a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	04.04.2016
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	11.02.2015
	Erhvervsankenævnet · Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	17.10.2014
	Erhvervsankenævnet · Fratagelse af revisionsvirksomheds godkendelse som følge af manglende medvirken til lovpligtig kvalitetskontrol	10.05.2010
	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor fik ikke dispensation til at eje udlejet erhvervslejlighed – uafhængighed ikke sikret	02.06.1999
	Erhvervsankenævnet · Statsautoriseret revisor nægtet dispensation til at beholde tre udlejningsejendomme	06.10.1997
	Revisornævnet · Revisornævnet: Registreret revisor og revisionsvirksomhed bødelagt for mangelfuld revision af investeringsejendomme og utilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem	10.04.2025

Revisors ansvar over for ledelsens ansvar – og grænsen til

§ 13 strafansvaret

Ansvaret er kumulativt, ikke alternativt. Erhvervsankenævnet har fastslået, at en revisors fejl ikke fritager selskabets ledelse. I [2009-0020378](#) blev fem bestyrelsesmedlemmer pålagt afgift for en for sent indsendt årsrapport, selv om forsinkelsen udelukkende skyldtes, at revisoren havde glemt at indsende regnskabet – også efter at være blevet rykket. Ankenævnet citerede lovforarbejderne til [årsregnskabsloven § 152, stk. 2](#):

Som eksempler på forhold, som ikke i sig selv fritager et ledelsesmedlem for afgift, kan nævnes følgende: ... at forsinkelsen skyldes fejl begået af virksomhedens ansatte eller rådgivere som f.eks. virksomhedens revisor eller advokat, idet sidstnævnte forhold er et anliggende imellem ledelsesmedlemmerne og de pågældende ansatte eller rådgivere.

Samme resultat i [04-61.121](#), hvor selv en alvorlig og langvarig sygdom hos revisoren ikke udgjorde »ganske særlige omstændigheder« efter [årsregnskabsloven § 152](#). Omvendt kan ledelsens ansvar ikke bruges af revisor som skjold – det var netop PwC's anbringende i [BS-40901/2018-LYN](#), og det blev forkastet.

Ledelse og revisor sagsøges typisk sammen. Det ses tydeligst i bankansvarssagerne efter finanskrisen: [BS-426/2011-VLR](#) om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i en sparekasse, og [BS-427/2011-VLR](#) om erstatningsansvar for ledelse og revision i »Gammel Bank 1« – sidstnævnte tillige belyst gennem et selvstændigt [retssagsresumé om forholdet mellem intern og ekstern revision](#) i finansiell virksomhed. Sagerne bygger på lov om finansiell virksomhed sammenholdt med [revisorloven § 16](#), [selskabsloven § 361](#) og [erstatningsansvarsloven § 24](#).

Strafansvaret. Revisor kan tillige ifalde strafansvar, når medvirken går ud over uagtsom pligttilsidesættelse. I [V.L. S-2352-10](#) fik en revisor en betinget dom i en sag om ejendomssvind og momsunddragelse, hvor direktøren blev idømt fængselsstraf, jf. [straffeloven § 279](#) og [§ 289](#).

Tavshedspligten. Revisors tavshedspligt efter [revisorloven § 30](#) er ikke absolut over for strafforfølgning. I [SS-3574/2013-LYN](#) afviste Retten i Lyngby ganske vist et editionsandragende fra anklagemyndigheden om

udlevering af revisionsprotokollater m.v. – men på et rent processuelt grundlag, idet [retsplejelovent § 1002, stk. 1](#) ikke hjemler edition vedrørende en allerede foretaget beslaglæggelse. Retten fandt udtrykkeligt, at **hensynet til revisorers tavshedspligt ikke i sig selv talte imod at imødekomme andragendet** i en straffesag.

LOV

[Retsplejelovent § 1002, stk. 1](#)[Revisorlovent § 30](#)[Straffeloven § 279](#)[Straffeloven § 289](#)[Årsregnskabslovent § 152, stk. 1, 2](#)

PRAKSIS	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse	28.02.2020
	Landsretten · Retssagsresumé vedrørende intern og ekstern revision i finansiel virksomhed	31.01.2020
	Landsretten · Ejendomssvindel og momsunddragelse: Fængselsstraf til direktør og betinget dom til revisor	25.01.2011
	Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016	25.03.2024
	Byretten · Afvisning af editionsandragende ved Retten i Lyngby	07.02.2014
	Erhvervsankenævnet · Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods revisorfejl og manglende administrativ indsigt	11.01.2010
	Erhvervsankenævnet · Afgiftsfritagelse for for sent indsendt årsregnskab nægtet trods revisors alvorlige sygdom	15.02.2005

§ 14 Lovgivningsmæssig ramme og udvikling

Revisorlovens sanktionssystem er i vidt omfang EU-styret. Den nugældende [revisorlov](#) gennemfører [revisionsdirektivet \(2006/43/EF\)](#) som ændret ved [direktiv 2014/56/EU](#), suppleret af [revisionsforordningen \(EU\) nr. 537/2014](#) om særlige krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Af forarbejderne til den oprindelige revisorlov ([L 120, 2007-08, 2. samling](#)) fremgår, at [§ 44](#) med mindre justeringer videreførte den tidligere lovs § 20, og at bødeloftet på 300.000 kr. blev videreført uændret. Den centrale nyskabelse var frakendelse på grund af kompromitteret omdømme:

Bestemmelsen indeholder endvidere den tilføjelse, at frakendelse kan ske, hvis en revisors omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at revisor ikke vil varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant på forsvarlig måde. Ved denne tilføjelse gennemføres kravet i det nye 8. direktivs artikel 5, stk. 1, om, at en revisor kan fratages godkendelsen, hvis personens omdømme er blevet alvorligt kompromitteret. At det i loven foreskrives, at omdømmet skal vurderes i relation til revisors rolle som offentlighedens tillidsrepræsentant, er i overensstemmelse med Revisorkommissionens udlægning i Betænkning nr. 1478/2006 ...

Den faglige forudsætning var netop **Revisorkommissionens betænkning nr. 1478/2006, »Revisorlovgivning – i internationalt perspektiv«**. Til historisk sammenligning fremgår det af **betænkning nr. 1230/1992 om børsnoterede selskaber**, at Revisornævnets bødemaksimum dengang var 50.000 kr., og at nævnet i 1990 afsagde blot syv kendelser. Sanktionsniveauet er altså mangedoblet, og systemet er samtidig blevet et reelt masseinstrument.

De væsentligste senere skærper er:

- **9. juni 2016** (lovforslag [L 146, 2015-16](#)): forhøjet bøde til 600.000 kr. ved særlig grov pligttilsidesættelse, indførelse af **betinget frakendelse** og af **forbud** mod at udføre revision m.v. i op til 3 år, forhøjelse af revisionsvirksomhedernes bødeloft til 1,5 mio. kr., og kravet om at lægge afgørende vægt på rollen som offentlighedens tillidsrepræsentant ved frakendelse.

20. maj 2020 – »Kontrolpakken« (lovforslag [L 110, 2019-20](#)): pligt for revisor til senest fire uger efter modtagelsen skriftligt at orientere sin kunde om en fældende kendelse fra Revisornævnet. Begrundelsen fremgår direkte af forarbejderne: »Revisors kunde er derfor ikke sikret information om fejl eller forsømmelser begået af revisor«.

- **2. december 2020** (lovforslag [L 13, 2020-21](#) om skærpede krav til revisor som offentlighedens tillidsrepræsentant): indførelse af **midlertidig frakendelse** under nævnets behandling af en frakendelsessag, hvor der er »overhængende fare for, at pågældende under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde de pligter, som stillingen medfører« – med uafhængighedsbrud efter [§ 24](#) som det typeeksempel, forarbejderne fremhæver.
- **23. maj 2024** (lovforslag [L 107, 2023-24](#)): udvidelse af sanktionerne til **erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering**, herunder forbud i op til 3 år over for både revisorer og revisionsvirksomheder, som gennemførelse af bæredygtighedsdirektivets ændring af revisordirektivets artikel 30a.

Revisorloven er senest konsolideret den 27. februar 2025, og der foreligger ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer.

LOV

[Revisorloven § 16, stk. 1](#)[Revisorloven § 24, stk. 1](#)[Revisorloven § 44, stk. 1-6](#)

§ 15 Sammenfatning: hvor sagerne vindes og tabes

Praksis tegner et klart billede af, hvordan revisoransvarssager falder ud.

Ansvarsgrundlaget er den nemme del for skadelidte. Domstolene har ikke været tilbageholdende med at fastslå, at revisionen var mangelfuld – heller ikke over for de store huse. Højesteret tiltrådte i [Sag 182/2013](#), at revisorerne havde handlet ansvarspådragende, og Retten i Lyngby fandt i [BS-40901/2018-LYN](#) PwC's revision »dybt mangelfuld«. Normen er skærpet, fordi revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. [revisorloven § 16, stk. 1](#), og syn og skøn over god revisorskik er det bærende bevismiddel.

Årsagsforbindelsen er den svære del. Memory Card-dommen viser, at selv grove revisionsfejl ikke udløser erstatning, hvis det ikke godtgøres, at et korrekt regnskab ville have ændret bankernes eller bestyrelsens dispositioner. Qudos-dommen viser spejlbilledet: når købesummen **direkte** blev fastsat på grundlag af den reviderede egenkapital, og revisor vidste det, er årsagsforbindelsen given.

Tabets karakter afgør, hvem der kan sagsøge. Kapitalejeres værdiforringelse er et reflekstab, der tilkommer selskabet eller boet – jf. [BS-27580/2021-FRB](#) – mens långivere og købere, der har disponeret i tillid til regnskabet, har et direkte og individuelt krav.

Forældelsen er blevet en effektiv indsigelse. Efter [BS-15001/2023-KBH](#) løber treårsfristen fra det tidspunkt, hvor skadelidte har rimelig anledning til at rejse et foreløbigt krav – typisk når det problematiske regnskab offentliggøres, ikke når konkursen indtræder.

Disciplinærsystemet arbejder efter en anden logik. Revisornævnet spørger ikke, om nogen har lidt tab, men om erklæringen var dækket af tilstrækkeligt og egnet bevis, og om uafhængighed, dokumentation og kvalitetsstyring var i orden. Bøderne ligger typisk mellem 50.000 kr. og 250.000 kr. for revisorer, med 100.000 kr. som udgangspunkt for revisionsvirksomheder i førstegangstilfælde, og de tunge sanktioner –

betinget frakendelse og forbud i op til tre år – er reserveret til gentagelse, uafhængighedsbrud og systematiske erklæringsfejl.

For den, der rådgiver en revisor, er den praktiske lære, at **arbejdspapirerne afgør sagen** i begge systemer. Revisornævnet og domstolene når samme konklusion, når dokumentationen ikke findes: en afkrydsning i en standardinstruks er ikke revisionsbevis – og ledelsens udokumenterede oplysninger er det heller ikke.

LOV	Revisorloven § 16, stk. 1	Revisorloven § 23, stk. 1	Selskabsloven § 361, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Revisorer og bestyrelsesformand frifundet i erstatningssag efter konkurs i Memory Card Technology A/S 27.03.2015 Byretten · Afvisning af erstatningskrav mod revisor grundet forældelse i sagen om ACT.Global A/S 05.02.2026 Byretten · Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016 25.03.2024 Byretten · Afgørelse om søgsmålskompetence i sag om erstatningsansvar for revisionsrådgivning 07.06.2023		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Erklæringsbekendtgørelsen § 6	stk. 1	Revisorloven § 16	stk. 1
Revisorloven § 23	stk. 1	Revisorloven § 24	stk. 1
Revisorloven § 43	stk. 3	Revisorloven § 44	stk. 1
Selskabsloven § 361	stk. 2		

MATERIALE Citerede afgørelser

42 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			4
09.12.2025	Erstatningsansvar for advokat i forbindelse med mangelfuld advokatundersøgelse af seksuel chikane (A mod Advokat B)		17375-2025
27.03.2015	Revisorer og bestyrelsesformand frifundet i erstatningssag efter konkurs i Memory Card Technology A/S		182-2013--og-203-2013
05.02.2014	Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs		87-2011--og-93-2011
12.10.2012	Højesteretsdom om erstatningsansvar for revisor ved ulovlig kapitalnedsættelse og kravene til revisionspåtegninger	SS 1-17629/2012	
LANDSRETTE · ANKEINSTANS			8
07.03.2025	Revisionsselskab idømt erstatningsansvar for mangelfuld skatterådgivning ved familieoverdragelse af ejendom		9910-11594
28.02.2020	Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse		1289-1558
31.01.2020	Retssagsresumé vedrørende intern og ekstern revision i finansiell virksomhed		1148-4044

29.06.2015	Landsretten stadfæster byrettens kendelse om forældelse af erstatningskrav mod revisor i skattesag	634-726
10.07.2014	Supplerende skønserklæringer om revisorers ansvar i finansiel virksomhed	1872-2231
25.01.2011	Ejendomssvindel og momsunddragelse: Fængselsstraf til direktør og betinget dom til revisor	V.L. S-2352-10
03.06.2009	Stadfæstelse af bøde på 100.000 kr. til revisor for manglende retningslinjer om uafhængighed og kvalitetsstyring	7286-8785
08.01.2008	Østre Landsrets stadfæstelse af byretskendelse om spørgsmål til Disciplinærnævnet for Revisorer	5366-6438

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

7

05.02.2026	Afvisning af erstatningskrav mod revisor grundet forældelse i sagen om ACT.Global A/S	10511-12392
25.03.2024	Erstatningssag mod PwC for mangelfuld revision af Qudos Insurance A/S' årsrapport 2016	6219-7454
19.03.2024	Revisionsfirma dømt til at betale erstatning for forkert skatterådgivning ved salg af forældrekøbslejlighed	9857-11534
07.06.2023	Afgørelse om søgsmålskompetence i sag om erstatningsansvar for revisionsrådgivning	6572-7896
17.12.2021	Sag om rådgiveransvar ved oprettelse af anpartsselskab	1209-1464
07.02.2014	Afvisning af editionsandragende ved Retten i Lyngby	613-705
11.12.2007	Afslag på anmodning om forelæggelse af spørgetema for Disciplinærnævnet for Revisorer	5364-6436

REVISORNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

13

10.12.2025	Revisornævnet afviser klage over skønrapport – statsautoriseret revisors solvensrapport i civil retssag falder uden for revisorlovens erklæringsbegreb	26-00287
04.12.2025	Revisornævnet: Statsautoriseret revisor frifindt for manglende revisionshandlinger ved massiv udlånssvindel – 3 mod 2 afgørelse	25-00039
24.09.2025	Revisornævnet idømmer registreret revisor 200.000 kr. i bøde for uafhængighedsovertrædelse og mangelfuld revisionsdokumentation ved botilbud og holdingselskab (sag 001-2025)	25-00044
28.08.2025	Revisornævnet: Registreret revisor frifindes for klage om mangelfuld revision af foreningsregnskab – manglende dokumentation fra klager	25-02567
10.04.2025	Revisornævnet: Registreret revisor og revisionsvirksomhed bødelagt for mangelfuld revision af investeringsejendomme og utilstrækkeligt kvalitetsstyringssystem	24-09955
08.11.2024	Revisornævnet pålægger statsautoriseret revisor bøde og 2-årigt revisionsforbud for systematiske erklæringsfejl ved tre selskabers årsregnskaber	24-02552
22.02.2024	Revisornævnet: Registreret revisor idømt 200.000 kr. bøde og betinget frakendelse for 10 overtrædelser af god revisorskik og uafhængighedsregler (sag 021-2023)	23-04081

31.01.2024	Revisornævnet frifinder revisor for forbehold om ejendomsvurdering – udkast til revisionspåtegning pådrog ikke ansvar; valuarfirma afvist for manglende retlig interesse	6-f98474e-7302-4fa2-a5c9-002f2
24.11.2023	Revisornævnet: Advarsel til statsautoriseret revisor for erklæring om tilbagebetaling af ulovligt kapitalejerlån uden tilstrækkelig dokumentation	23-02309
15.11.2023	Revisornævnet: Forsinket årsrapport medførte tvangsopløsning – ingen tillægsstraf for allerede sanktioneret revisor, klage mod revisionsvirksomhed afvist	23-03117
08.08.2023	Revisornævnet frifinder statsautoriseret revisor BB for brud på uafhængighed og god revisorskik ved revision af fællesejede selskaber med stridende kapitalejere	23-01118
14.06.2023	Revisornævnet 047-2022: Bøde på 250.000 kr. og betinget frakendelse for utilstrækkelige hvidvask-procedurer ved otte kontantstiftelser	22-15212
14.06.2023	Statsautoriseret revisor bødelagt for mangelfuld dokumentation ved COVID-19 kompensationserklæringer og fejl om seneste resultat	22-15742

ERhvervsSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

9

04.04.2016	Afslag på frist til efteruddannelse for statsautoriseret revisor grundet manglende opfyldelse af timekrav	2015-7427
11.02.2015	Fratagelse af godkendelse som revisor som følge af manglende opfyldelse af krav om obligatorisk efteruddannelse	2014-0038310
11.02.2015	Fratagelse af revisorgodkendelse som følge af manglende obligatorisk efteruddannelse	2014-0037519
17.10.2014	Revisor mister godkendelse efter kun 49 af 120 påkrævede efteruddannelsestimer i perioden 2009-2011	2014-0037775
10.05.2010	Fratagelse af revisionsvirksomheds godkendelse som følge af manglende medvirken til lovpligtig kvalitetskontrol	2009-0020413
11.01.2010	Afslag på eftergivelse af afgift for for sent indsendt årsrapport trods revisorfejl og manglende administrativ indsigt	2009-0020378
15.02.2005	Afgiftsfritagelse for for sent indsendt årsregnskab nægtet trods revisors alvorlige sygdom	04-61.121
02.06.1999	Statsautoriseret revisor fik ikke dispensation til at eje udlejet erhvervslejlighed – uafhængighed ikke sikret	98-190.694
06.10.1997	Statsautoriseret revisor nægtet dispensation til at beholde tre udlejningsejendomme	97-105

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

21.12.2022	Annullering af kontrolafgift grundet vildledende GPS-forslag i parkerings-app	park-2231
------------	---	-----------

FORARBEJDE Betænkninger

2 referencer

Børsnoterede selskaber – Oplysningspligt, navneaktier, nominee-ordningen, kontrol (Betænkning nr. 1230)
nr. 1230 · 1992 · Industriministeriet

Revisorlovgivning - I internationalt perspektiv

nr. 1478 · 2006 · Økonomi- og Erhvervsministeriet